

Antoni P. Dadacz

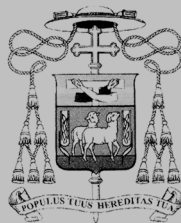
Świętość czeka na siewców i żniwiarzy

Studia Włocławskie 12, 19-20

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Świętość czeka na siewców i żniwiarzy

Kolejny jubileusz daje o sobie znać. Ale ten ma wymowę szczególną, ponieważ nie dotyczy lat życia jako takiego. Nie ma też związku z jakąś godnością czy stanowiskiem. Ma natomiast umocowanie w pracy, która sama z siebie jest ukierunkowana na innych. Taką pracą jest misja postulatorów w sprawach kanonizacyjnych. Pracują oni bowiem nad wyniesieniem na ołtarze osób, którym za życia towarzyszy opinia świętości, przynajmniej w końcowych jego etapach. Po śmierci nadal jest ona żywa, a nawet wzrasta.

Nasz Jubilat, czyli Ks. Prałat Tomasz Kaczmarek z Diecezji Wrocławskiej podjął się tego rodzaju zadania. Trzeba było przypomnieć, przynajmniej pewną grupę osób, które w czasie drugiej wojny światowej, w różnych okolicznościach oddały swoje życie, przelewając krew za wiarę w Boga, w tym wypadku wyrażającą się w wierności Jego przykazaniu miłości do Ojczyzny, do innego człowieka, albo nawet do pewnych wartości, jak wolność, niepodległość lub sprawiedliwość.

Trudne to było zadanie. Najpierw należało pozbiierać dane dotyczące tychże osób, a potem czekała ciężka praca nawiązania kontaktów ze świadkami, przeprowadzenia z nimi szczerych i sumiennych rozmów, aby w tym wszystkim - stosownie do wymogów prawa kanonizacyjnego - odnaleźć właściwe dowody i je odpowiednio opracować, żeby kandydaci na ołtarze nie budzili jakichkolwiek wątpliwości.

Dodatkowy kłopot wyływał z tego faktu, że chodziło o kandydatów - męczenników. Niemał każdy z nich ginął w innych okolicznościach, liczni świadkowie odeszli już z tego świata. Trzeba więc było wypracować nową metodę w prowadzeniu procesu beatyfikacyjnego. I co najważniejsze, trzeba było znaleźć właściwych współpracowników, na miarę choćby o. Gabriela Bartoszewskiego, kapucyna.

Ksiądz Prałat sprostał tym wszystkim zadaniom. Pamiętam różne spotkania, poświęcone procesowi beatyfikacyjnemu. Byłem na początku tych prac w Rzymie. Ksiądz Prałat z konieczności często przyjeżdżał do Wiecznego Miasta, aby konsultować swoje prace z Kongregacją ds. Kanonizacji, aby szukać porad, ewentualnie nanosić korekty. Chodziło przecież o ponad stu kandydatów. W takich wypadkach odwiedzał również Kurię Generalną Zakonu Braci Mniejszych

Kapucynów, przy via Piemonte 80, gdzie mieszkałem i pracowałem. Zawsze był mocno zatroskany, pełen różnych pytań i propozycji. Należało przecież coś przełożyć na język włoski, coś uzupełnić. Podziwiałem już wtedy, podziwiałem podczas beatyfikacji i podziwiam nadal zapał i kompetencje naszego Księdza Postulatora; Postulatora, który w naszej przeszło tysiącletniej historii doprowadził największą liczbę kandydatów na ołtarze, czyli „dał” nam 108 błogosławionych i to w krótkim czasie.

Ojciec Święty Jan Paweł II z przejęciem, ale i radością przewodniczył Liturgii beatyfikacyjnej w Warszawie, dnia 13 czerwca 1999 roku. Wiek XX w dziejach Kościoła w Polsce zamykał się w dobrym stylu.

Kolejny raz spełniało się marzenie i pragnienie Sługi Bożego Jana Pawła II, aby ziemię zaludnić świętymi, a w glebę zasiał jak najwięcej ziaren świętości. Mógł więc ze spokojem patrzeć w przyszłość. Święci bowiem nie tylko szli, oni idą i będą szli przez polską ziemię.

Dobrze się stało, że Ojciec Święty mógł liczyć na współsiewców i współżniarzy. A wśród nich był i jest Ksiądz Prałat Dr Tomasz Kaczmarek, wypróbowany siewca i wytrwały żniwiarz. Z odwagą i poświęceniem potrafi w porę rzucać ziarna świętości w glebę i z szacunkiem wita i ukazuje przepiękne kłosa świętości.

+ Antoni P. Dydyca
Biskup drohiczyński

Drohiczyn, 28.VII.2009